

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A.M.**

o wznowienie postępowania Sądu Okręgowego w Płocku

w sprawie o sygn. akt II K 152/14,

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 19 kwietnia 2016 r., sygn. akt II AKa 54/16,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 13 listopada 2024 r.

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za udzielenie pomocy prawnej w postępowaniu wznowieniowym,

p o s t a n o w i ł:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. P.P. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt groszy), w tym 23 % VAT, za wydanie opinii o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie A.M.

UZASADNIENIE

Wyznaczony w toku postępowania wznowieniowego (zarządzeniem z dnia 12 września 2024 r.) dla skazanej A.M. obrońca z urzędu – adw. P.P. pismem z dnia 5 listopada 2024 r. (data wpływu) poinformował Sąd Najwyższy o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania w niniejszej sprawie. Jednocześnie obrońca wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej

udzielonej skazanej oświadczając, że koszty te nie zostały zapłacone w całości, ani w części. Odwołując się do konieczności przeanalizowania obszernego materiału dowodowego oraz odbycia osobistej rozmowy ze skazaną w Zakładzie Karnym w Ł. wniósł jednocześnie o zasądzenia tych kosztów według dwukrotności stawki.

Wniosek ten, wobec wywiązania się przez obrońcę z urzędu z nałożonego na niego przez Sąd Najwyższy obowiązku, co do zasady jest uprawniony, a znajduje swoją podstawę prawną w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj.: Dz. U. z 2024 r., poz. 1564). Określając wysokość wynagrodzenia – za sporządzenie opinii o braku podstaw wniosku o wznowienie postępowania – kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 2 oraz § 17 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2024 r., poz. 763) oraz przepisem § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa w takim wypadku opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług.

Nie uwzględniono przy tym wniosku o zasądzenie kosztów w wysokości dwukrotności stawki podstawowej. Pomimo przekonania obrońcy o obszerności materiału zgromadzonego w aktach sprawy, który podlegał jego analizie, niniejsza sprawa w tym kontekście do rozbudowanych nie należy. Nie jest to również sprawa zawiła, wymagająca szczególnego nakładu pracy.

Natomiast konieczność odbycia przez adwokata osobistej rozmowy ze skazaną uprawniała go i nadal uprawnia do wystąpienia o zasądzenie z tego tytułu jego niezbędnych wydatków (§ 2 pkt 2 rozporządzenia). Wymaga to wszelako ich udokumentowania, czego obrońca w swoim obecnie rozpatrywanym wniosku nie uczynił, co nie pozbawia go uprawnienia do wystąpienia o dodatkowe ustalenie kosztów (art. 626 § 2 k.p.k.).

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.

WB.

[ał]

